ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ସତ୍ତରି-ସାତ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମାନ୍ତରାଳର ଉନ୍ମୋଚନ: 1863 ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରତିରୂପତତ୍ତ୍ୱ

Jeff Pippenger

2024-02-10

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଦ୍ରୋହ, ଯେରିଖୋକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଶାପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି।

> ସେହି ସମୟରେ ଯିହୋଶୂୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରାଇ କହିଲେ, "ଯେ ମଣିଷ ଉଠି ଏହି ଯିରୀହୋ ନଗରକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ; ସେ ତାହାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ବିନିମୟରେ ଏହାର ଭିତ୍ତି ପତନ କରିବ, ଏବଂ ତାହାର କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ବିନିମୟରେ ଏହାର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କରିବ।" ଯିହୋଶୂୟ 6:26।

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଦ୍ରୋହକୁ, ନିର୍ମାତାମାନେ କୋଣାଶିଳାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ଘଟଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି।

> ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ କେବେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଢ଼ିନାହାଁ କି, 'ଯେ ପାଥରକୁ ଘର ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେହିଟାହିଁ କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପାଥର ହୋଇଯାଇଛି; ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା ଆମ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ'? ଏହେତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯିବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଜାତି ତାହାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ସେହି ଜାତିକୁ ଦିଆଯିବ।" ମାଥିଉ 21:42, 43.

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଦ୍ରୋହକୁ ଆହାରୋନଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି।

> କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, 'ଆମ ପାଇଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କର, ଯେମାନେ ଆମ ଆଗରେ ଆଗୁଆ ହେବେ; କାରଣ ଏହି ମୋଶା, ଯିଏ ଆମକୁ ମିଶରଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ, ସେ ଲୋକଟିଙ୍କର କ'ଣ ହେଲା ଆମେ ଜାଣୁନାହୁଁ।' ତେବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, 'ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ସୁନା ଅଛି, ସେମାନେ ତାହା ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତୁ।' ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହା ମୋତେ ଦେଲେ; ପରେ ମୁଁ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଇଦେଲି, ଏବଂ ଏହି ବଛୁରଟି ବାହାରିଆସିଲା। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଦେଖିଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଉଲଙ୍ଗ ହୋଇଯାଇଥିଲେ; (କାରଣ ଆରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲଜ୍ଜାର ପାତ୍ର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଲଙ୍ଗ କରିଥିଲେ)। Exodus 32:23–25.

1863 ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ର ବିଦ୍ରୋହ, ଯେରୋବୋଆମଙ୍କର ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି।

> ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୁଦାର ରାଜା ରେହୋବୋଆମଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରି, ପୁନି ଯିହୁଦାର ରାଜା ରେହୋବୋଆମଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବେ। ତେଣୁ ରାଜା ପରାମର୍ଶ କରି ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର ତିଆରି କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଉପରକୁ ଯିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ କଷ୍ଟକର; ଦେଖ, ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଏହିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ତୁମର ଦେବତା, ଯେମାନେ ତୁମକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଉପରେ ଆଣିଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏକୁ ବେଥେଲରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଦାନରେ ରଖିଲେ। 1 ରାଜାବଳୀ 12:27–29।

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟି ଜମ୍ ର ବିଦ୍ରୋହ, ଯେହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ କ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଛି, ଯିଏ ଗଧା ଓ ସିଂହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମରିଥିଲେ।

> ତାହା ଘଟିଲା ଯେ, ସେ ରୁଟି ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ଏବଂ ପାନ କରି ସାରିଲା ପରେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଗାଧାକୁ କାଠି ଲଗାଇଦେଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲା। ଏବଂ ସେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଯାଇଥିବା ବେଳେ, ପଥରେ ଜଣେ ସିଂହ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କଲା; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ମୃତଦେହ ପଥରେ ପଡ଼ି ରହିଲା, ଏବଂ ଗାଧାଟି ସେହି ଦେହର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା, ସିଂହଟି ମଧ୍ୟ ସେହି ମୃତଦେହର ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା। 1 ରାଜାବଳୀ 13:23, 24।

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ବିଦ୍ରୋହକୁ, ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଦଶମ ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ତାଙ୍କର ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟରୂପେ ଜୀବିତ ଅଛି, ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ଯେହେତୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଯେମାନେ ମୋର ମହିମା ଓ ମୋର ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ମୁଁ ମିଶରରେ ଓ ପ୍ରାନ୍ତରରେ କରିଥିଲି, ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦଶଥର ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋର କଥା ଶୁଣିନାହାନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ସେହି ଦେଶକୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ, ଯାହା ବିଷୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରିଥିଲି; ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋତେ କ୍ରୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଦେଖିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୋର ସେବକ କାଲେବ, କାରଣ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମା ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରିଛି, ତେଣୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବି, ଯେଉଁଠାକୁ ସେ ଯାଇଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ବଂଶ ତାହାର ଅଧିକାରୀ ହେବ। ଗଣନା 14:21–23.

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ:

> ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଘଟିଲା; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ସେହି ଆମ ପାଇଁ ସତର୍କବାଣୀସ୍ୱରୂପ ଏହା ଲେଖାଯାଇଛି। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 10:11.

ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରି, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କହିଥିଲେ:

> "ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ନିଜ ସମୟ ପାଇଁ ଯେତେ କହିଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଆମ ସମୟ ପାଇଁ କହିଥିଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ରୂପେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି। 'ଏବେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି, ସେହି ଆମ ପାଇଁ ସତର୍କବାଣୀସ୍ୱରୂପ ଲିଖାଯାଇଛି।' 1 Corinthians 10:11. 'ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ସେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେବା କରୁଥିଲେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ; ଯେଉଁ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି।' 1 Peter 1:12...."
>
> "ବାଇବେଲ୍ ଏହି ଶେଷ ପୀଢ଼ୀ ପାଇଁ ତାହାର ଧନଭଣ୍ଡାର ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ରଖିଛି। ପୁରାତନ ନିୟମର ଇତିହାସର ସମସ୍ତ ମହାନ ଘଟଣାମାନେ ଓ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟବିଧିମାନେ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ କଳିସିଆରେ ପୁନରାବୃତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ପୁନରାବୃତ ହେଉଛି।" Selected Messages, book 3, 338, 339.

ଯିଶାୟଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ସନ୍ଦେଶ, କାରଣ ସେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ଏବଂ ସେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି।

> ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ବୁଝାଇବେ? ସେମାନଙ୍କୁ ଯେମାନେ ଦୁଧରୁ ଛାଡ଼ାଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ତନରୁ ଦୂର କରାଯାଇଛନ୍ତି। କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ। କାରଣ ତତଲାଉଥିବା ଓଠରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ସେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହିବେ। ଯେମାନଙ୍କୁ ସେ କହିଥିଲେ, ଏହାହିଁ ସେହି ବିଶ୍ରାମ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ସତେଜତା; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ

ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ହେଲା; ଯେପରି ସେମାନେ ଯାଇ, ପଛକୁ ପଡ଼ି, ଭଙ୍ଗିଯାଆନ୍ତୁ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଏବଂ ଧରାଯାଆନ୍ତୁ । ଯିଶାୟ 28:9–13।

ଆମେ ଏମାତ୍ର ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବା ସେହି ଛଅଟି ରେଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ—ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆହୁରି ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହୁଁ—ଏକଟି 1863କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଉଦ୍ବଳିତ କରେ, ଯାହା ଏକ କ୍ରମାଗତ ପରୀକ୍ଷାର ଶେଷ ଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ବନ୍ୟପ୍ରାନ୍ତରେ ଭ୍ରମଣକୁ ନେଇଗଲା। ଦୁଇଟି ରେଖା ଏହାକୁ ଉଦ୍ବଳିତ କରେ ଯେ, ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଜନସମୁଦାୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ନୂତନ ଚୟିତ ଜନସମୁଦାୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ। ଏକଟି ଏହାର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ ଉପରେ ଶାପ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାକୁ ଯେପରି ଥିଲା ସେପରି ଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାପ ଅଧୀନରେ ଧ୍ୱଂସ ଓ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଆଉ ଏକଟି ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବା ଉପରେ ଶାପ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବାକୁ ତୁମକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା। ଦୁଇଟି ରେଖା ଦଶାଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ଫଳକର ନକଲି ପ୍ରତିରୂପର ଉଦାହରଣ ଦେଇଥାଏ, ଯେଉଁମାନେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ଫଳକଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ।

ଆହାରୋନ ଓ ଯେରୋବୋଆମଙ୍କର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରମାନେ ଈର୍ଷ୍ୟାର ଏକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ଜାଲିଆତି 1863 ଚାର୍ଟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଏ, ଆହାରୋନ ଓ ଯେରୋବୋଆମଙ୍କର ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଶିଖାନ୍ତି ଯେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ତାଲିକା ଗୋଟିଏ ତାଲିକାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମାନ ପ୍ରକାରରେ ଯେପରି ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ତାଲିକା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଏକସାଥିରେ ଆଣାଯାଇଲେ, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଯାହା ଏକତ୍ର କରାଯିବାବେଳେ ଦୁଇରୁ ଗଠିତ ହୁଏ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୁଇଟି ତାଲିକାରେ ଯେପରି ସେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଗତିଶୀଳତା ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ତାଲିକାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଗତିଶୀଳତା ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ଏବଂ ଏକତ୍ର ଭାବେ ଆହାରୋନ ଓ ଯେରୋବୋଆମଙ୍କର ଜାଲିଆତିଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରକଟତାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ।

ଆଦ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀକୁ ଯିହିଜ୍କେଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଈର୍ଷ୍ୟାର ପ୍ରତିମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଛି। ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷର ଷଷ୍ଠ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେହି ଦର୍ଶନ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଏହି ଚିତ୍ରଣକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାବେଳେ, ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦେବଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ସେହି ଗୁଣକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ହିଁ ଦେବ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ। ଏହିପରି ସେ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ; ଏହି ଆଜ୍ଞାହିଁ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ନିଷେଧ କରେ, ଯେପରି ଆହାରୋନଙ୍କ ଓ ଯାରୋବାମଙ୍କର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରମାନଙ୍କର ପୂଜା।

> "'ଏବଂ ସେ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲେଖକଙ୍କ ମସିଦାନି ଥିଲା, ଡାକିଲେ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସହରର ମଝିଦିଆରେ, ଯେରୁଶାଲେମର ମଝିଦିଆରେ ଯାଅ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ମଝିରେ କରାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଶ୍ୱାସ ପକାନ୍ତି ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର କପାଳରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦିଅ। ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେ ମୋର ଶ୍ରବଣରେ କହିଲେ, ତାଙ୍କ ପଛପଛ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଯାଅ, ଏବଂ ଆଘାତ କର; ତୁମ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷମା କରିବା ନାହିଁ, ନାହିଁ କିଛି ଦୟା କରିବ: ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ଓ ନାରୀମାନେ—ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଚିହ୍ନ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କର। ତାହାପରେ ସେମାନେ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।'"
>
> "ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ଧାମର କୃପା-ଆସନ ଛାଡ଼ି ପ୍ରତିଶୋଧର ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାରରୂପେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ଉଣ୍ଡେଇଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛନ୍ତି। 'ଦୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି, ତେଣୁ

ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଦୃଢ଼ ହୋଇଯାଇଛି।' ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଆସିଛନ୍ତି, ତାହା ଦ୍ୱାରା କୋମଳିତ ହେବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପଥରେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଆହୁରି କଠୋର କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିଷ୍ଣୁତାର ମଧ୍ୟ ସୀମା ଅଛି, ଏବଂ ଅନେକେ ଏହି ସୀମାଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ କୃପାର ସୀମାକୁ ଲଙ୍ଘି ଯାଇଛନ୍ତି, ଏହିକାରଣରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ନିଜ ସ୍ୱମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ।"

ଅମୋରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ: 'ଚତୁର୍ଥ ପୁଢ଼ିରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବେ; କାରଣ ଅମୋରୀମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ଏଯାବତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ।' ଯଦିଓ ଏହି ଜାତି ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଓ ଦୁର୍ନୀତିକାରଣରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ପରିଚିତ ଥିଲା, ତଥାପି ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ଅଧର୍ମର ପାତ୍ରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନଥିଲା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ଦୈବୀ ଶକ୍ତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ କୌଣସି ଅଜୁହାତ ବିନା ରହିଯାଆନ୍ତି। କରୁଣାମୟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଚତୁର୍ଥ ପୁଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମକୁ ସହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ତାହାପରେ, ଯଦି ଉତ୍ତମ ଦିଗକୁ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହେବ।

"ଅସୀମ ସତ୍ତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜାତିସମୂହଙ୍କ ସହ ଅଚ୍ୟୁତ ସଠିକତାରେ ହିସାବ ରଖିଛନ୍ତି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର କୃପା ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଆହ୍ୱାନ ସହ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଉଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ହିସାବ ଖୋଲା ରହିବ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ଆଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ହୁଏ। ହିସାବ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ। ଦିବ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ ହୁଏ। ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୃପା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ଅନୁନୟ ରହେ ନାହିଁ।"

"ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରକୁ ନିହାରି, ଏହି ସମୟକୁ ନିଜ ଦର୍ଶନର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଦେଖିଥିଲେ। ଏହି ଯୁଗର ଜାତିମାନେ ଅପୂର୍ବ କୃପାର ଗ୍ରାହକ ହୋଇଆସିଛନ୍ତି। ସ୍ୱର୍ଗର ଆଶୀର୍ବାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବୋତ୍‌କୃଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧିପାଉଥିବା ଅହଙ୍କାର, ଲୋଭ, ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବମାନ, ଏବଂ ନୀଚ କୃତଘ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲେଖାଯାଇଛି। ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କ ହିସାବ ବନ୍ଦ କରିଦେଉଛନ୍ତି।"

"କିନ୍ତୁ ଯାହା ମୋତେ କମ୍ପିତ କରେ, ସେହି ତଥ୍ୟ ହେଲା—ଯେମାନେ ସର୍ବାଧିକ ଆଲୋକ ଓ ବିଶେଷ ଅଧିକାର ପାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଧର୍ମଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରେ, ଅନେକେ—ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଦାବି କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦ୍ଧା—ଶୀତଳ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଶୁଭର ପ୍ରବଳ ପ୍ରବାହରେ ବହିଯାଉଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ ଭକ୍ତି ଓ ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଉପହାସ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିକଟତର ଭାବେ ଯୋଡ଼ି ରଖିନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ହରାଇବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ। ସେମାନେ ଯଦି ଆଲୋକକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥାନ୍ତେ ଏବଂ ହୃଦୟରୁ ସତ୍ୟକୁ ମାନୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଏହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ, ଏପରି ତୁଚ୍ଛିକୃତ ଓ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥିବାବେଳେ, ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଲାଗୁଥାନ୍ତା। ଯେପରିକି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଉଠେ, ସେପରିକି ତାହାକୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପୃଥକ୍କରଣର ରେଖା ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦିବ୍ୟ ବିଧିବିଧାନ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ବଢ଼ିଯାଏ, ଯେପରିକି ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅବହେଳା ବଢ଼ିଯାଏ।"

"ସଙ୍କଟ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଆସୁଛି। ଦ୍ରୁତ ଭାବେ ବଢୁଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଦର୍ଶନକାଳ ପ୍ରାୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଯଦ୍ୟପି ସେ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ, ତଥାପି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ରତରେ ହେବ। ଯେମାନେ ଆଲୋକରେ ଚାଲନ୍ତି, ସେମାନେ ଆସନ୍ତା ବିପଦର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବିନାଶର ଅପେକ୍ଷାରେ ନିରବତାରେ, ନିରୁଦ୍ୱିଗ୍ନ ଭାବେ ବସି ରହିବାକୁ ନୁହେଁ, ଏହି ଭାବନାରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ ଯେ ଦର୍ଶନର ଦିନରେ ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେବେ। କେବେମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ଏହା ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାମ କରିବା ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଚାହିଁ ରହିବା। 'ଧାର୍ମିକ ମଣିଷର

କାର୍ଯ୍ୟ କାରୀ ଉକ୍ ଟ ପ୍ର ାର୍ଥନା ବହୁତ ଫଳପ୍ର ଦ ହୁଏ।’”

“ଧର୍ମଭକ୍ତିର ଖମିର ତାହାର ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ହରାଇନାହିଁ। ଯେ ସମୟରେ କଳିସିୟାର ବିପଦ ଓ ନିରୁତ୍ସାହ ସର୍ବାଧିକ ହେବ, ସେ ସମୟରେ ଆଲୋକରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ସେହି ଛୋଟ ଦଳ ଦେଶରେ କରାଯାଉଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିବେ ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ବିଶେଷତଃ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା କଳିସିୟା ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ଥିତ ହେବ, କାରଣ ତାହାର ସଦସ୍ୟମାନେ ଜଗତର ଚାଲଚଳନ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି।”

ଏହି ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିଶୋଧକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ତାହାର ପବିତ୍ରତାରେ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଥିବା ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଜଗତର କଳଙ୍କରୁ ନିର୍ମଳ ରଖିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ସୁରକ୍ଷକ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଆସିବେ। ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ମନୋନୀତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିଶୋଧ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଦିନରାତି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅର୍ତ୍ତନାଦ କରୁଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୀର୍ଘସହନ କରୁଛନ୍ତି।

ଆଜ୍ଞା ଏହା ଅଟେ: ‘ନଗରର ମଧ୍ୟଦ୍ୱାରା, ଯିରୂଶାଲେମର ମଧ୍ୟଦ୍ୱାରା ଯାଅ, ଏବଂ ସେଥିର ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯେମାନେ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ କାନ୍ଦନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଲଲାଟ ଉପରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦିଅ।’ ଏହିପରି ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡୁଥିବା ଏବଂ କାନ୍ଦୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ; ସେମାନେ ତାଡନା କରିଥିଲେ, ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ। କେହି କେହି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନମ୍ର କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ଇସ୍ରାଏଲରୁ ଅପସରିଯାଇଥିଲା; ଯଦ୍ୟପି ଅନେକେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମର ବାହ୍ୟ ଆଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ତଥାପି ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଉପସ୍ଥିତିର ଅଭାବ ଥିଲା।” Testimonies, volume 5, 207–210.

ଏଜିକିଏଲ ଯେପରି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ୀକୁ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ଆମେ ଚୟନ କରିଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦଟିକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ଚୟନ କରିଥିବା ଏହି ଅଂଶଟି ମଧ୍ୟ ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅର ଏକ ସିଧାସଳଖ ଉଲ୍ଲେଖ ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଛି। ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେ ଏଜିକିଏଲ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି, “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରକୁ ନିହାରି, ଏହି ସମୟକୁ ନିଜ ଦର୍ଶନ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ।” ଏଜିକିଏଲ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଘଟୁଛି।

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାର ତିନିଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲୁ ଯେ, ଯିଶାୟାଙ୍କ “ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନେ,” ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ “ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଉଭୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଯିରୂଶାଲେମର (ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର) ନେତୃତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକର ପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ପ୍ରକାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ବୋଲି ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସେହି ପ୍ରକାଶକୁ, ଯାହାକି ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଉଥିବା ଦିବ୍ୟ ବିଚାରର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ଘଟିବ; କାରଣ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, “ଲୋକମାନେ ଯେଣ୍ଟି ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଦେଖନ୍ତି, ଯେଣ୍ଟି ସେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଜୁହାତ ବିହୀନ ରହନ୍ତି।”

ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ରେ ଛିଟିଛାଟି ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ପ୍ରକାଶକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶ ପୁନରୁକ୍ତ ହେବାବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ବର୍ଷାପାତର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପର୍ବକୁ ଦେଖିବେ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ନେତୃତ୍ୱ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ମସୀହାଙ୍କୁ ମାତ୍ର କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ କି ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦିଆଯାଉଥିବାକୁ ଦେଖିନଥିଲେ?

ଏହି ଅଂଶଟି କଳିସିଆକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି; ପ୍ରସଙ୍ଗାନୁସାରେ ଯାହାକୁ ଏଜିକିଏଲ ଯେରୁଶାଲେମ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ କଳିସିଆର (ଯେରୁଶାଲେମର) ଭିତରେ ଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ "ଏକ ଛୋଟ ଦଳ" ସହିତ ପ୍ରତିବିରୋଧରେ ଦେଖାଯାଇଛି, ଯେମାନେ "ଆଲୋକରେ ଚାଲୁଥିବା" ଲୋକମାନେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ, ଏବଂ "ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ" ଅଟନ୍ତି। ବାଇବେଲ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ଯେ "ଅନେକ" ଡାକାଯାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ "ଅଳ୍ପ" ଚୟନିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହି ଅଂଶର ବିଷୟବସ୍ତୁରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଏ। ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଆଣିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଜୋର ଦେଇ କହନ୍ତି ଯେ ବିନାଶର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିବାମାନେ ତାଙ୍କର ଦୂତମାନେ ଅଟନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର କେବେ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମକୁ ସେ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନକୁ ଈଶ୍ୱର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପ୍ରତି ଆରୋପ କରିବା ମାନେ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଏବଂ ସେ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ସୂଚିତ କରିବା ଅଟେ।

ଏହି ଅଂଶ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କର ବିନାଶକ ଦୂତମାନେ ଯେରୁଶାଲେମ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେହିଁ "ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।" ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଯେରୁଶାଲେମରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ତାଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଉଦିକିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଅଟେ।

> କାରଣ ସମୟ ଆସିଛି ଯେ, ନ୍ୟାୟବିଚାର ଦେବଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଉଚିତ; ଏବଂ ଯଦି ସେଥି ପ୍ରଥମେ ଆମଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ତେବେ ଯେମାନେ ଦେବଙ୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ କ'ଣ ହେବ? ୧ ପିତର ୪:୧୭।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଏ—"ଆଘାତ କର," ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ଏବଂ "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ କୌଣସିଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନ କରୁ, ନାହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୟା କର; ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଶିଶୁମାନେ, ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି ସେହି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସମୀପକୁ ଯିଅନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରାଳୟରୁ ଆରମ୍ଭ କର।" ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏଠାରେ ଯେ ବିଷୟଟିକୁ ଆମେ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ, ସେହା ହେଉଛି—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ବଳିଦାନର ଦିନରେ ଏହା ଘଟିବ, ଯେ ମୁଁ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କୁ, ରାଜାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ବିଦେଶୀ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି। ସେହି ଦିନରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଯେମାନେ ଦେହଳି ଉପରେ ଲାଫ ମାରନ୍ତି, ଏବଂ ହିଂସା ଓ କପଟରେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଘରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ, ଯିହୋବା କହନ୍ତି, ମାଛ ଦ୍ୱାରରୁ ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଶବ୍ଦ ହେବ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରୁ ବିଳାପଧ୍ୱନି ହେବ, ଏବଂ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକରୁ ମହାଭୟଙ୍କର ଧ୍ୱଂସଧ୍ୱନି ହେବ। ହେ ମକ୍ତେଶର ନିବାସୀମାନେ, ବିଳାପ କର; କାରଣ ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାରୀ ଲୋକ ନିପାତିତ ହୋଇଛନ୍ତି; ରୂପା ବୋହିବା ସମସ୍ତେ ଛେଦିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏହା ଘଟିବ, ଯେ ମୁଁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପ୍ରଦୀପମାନଙ୍କ ସହିତ ତଲାଶ କରିବି, ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଯେମାନେ ନିଜ ତଳ୍ଛଟ ଉପରେ ନିର୍ବିକାରଭାବେ ବସି ରହିଛନ୍ତି; ଯେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ କହନ୍ତି, ଯିହୋବା ନାହିଁ ଭଲ କରିବେ, ନାହିଁ ମନ୍ଦ କରିବେ। ସଫନିୟ ୧:୮–୧୨।